

at op
ort.
deren
as of
leden
w. z.
nneer
Men
onden
een-
vraag,
e ver-
vorige
maat-
at het
e ver-
t lid-
nam
nigde
twee-
gende

betre-
kijgen.

er geen
aan te
over-
te zoo-
gesteld
zonden
hande-
kerheid
nemen
uwoor-
den als

lichtin-
de op-
den ar-
tuiging,
voorde-
Unions
den oor-
den hel-
der-Synode

en, en
van dit
leiden
van ge-
stand
ers en
it uwe

me z.g.
in zijn
ge men
beiders
jord en
Christ-
te zoe-
wordt,
n. n.
stelijke
zover
werken
heid te

cid en

recht-
arover
praak
maal.
K.

N. N. te

lter.

uwische
al 1916,
hij den
meerde-
ing ge-
in het
in casue,
met dit
en mee
an ook
mij be-
kensner

praxis,
uwische
n, zijn
zonder
of de
klaren.
onder-
rochure
heb.
van het
art, is
er van
en als

oorslag
et was,
an een
an die
deschrift
d. wijl
uwische
hienstijg
e enig

eigen-
erschil-
de orde
s uitge-
rovin-
n. van
an dan
andisch
ik zou
teonde-

larige
auteur
juiste
aaruit
actoren
ift dan
de, rik

ter het

schrijven niet altijd trouw is gebleven; dat hij bij het analyseren en dan objectief oordeelen over wat is, hier en daar ook kwam tot het subjectief beoordeelen van wat behoort te zijn, zal de geachte Schrijver mij wel toestemmen. Komt hij toch toch met zijn waardeeringsoordeelen maar zelden zoo kras voor den dag als op p. 19, waar hij schrijft: „het verschil tusschen den man en de vrouw, die ge u als verlegenwoorders van dat mysticisme (bedoeld is het „Zeeuwische“) voorstelt, en een degelijk Calvinist is zeker niet geen el te ueten“, — op enkel andere bladzijden staan dergelijke waardeeringsoordeelen „wel niet zoo zwart op wit, maar zijn toch tusschen de regels te lezen.“

Nu zal ik, mij bewust van de moeilijkheid om, bij de verklaring van godsdienstige en zedelijke verschijnselen ons van beoordeeling te onthouden, den auteur van dit zijn ontrouwde-aan-zijn-zelf bepaling tot enkel analyse, niet al te hard vallen. Onze levenswijze toch hangt ten slotte af van wat voor menschen wij zijn.

Bovendien is dat ontrouw worden aan het doel waartoe hij eerst zelf bepaalde, — „want ik bepaal me immers tot analyse“, p. 27 — te verklaren uit de omstandigheid, dat zich, gelijk 'n mens die zoo menigmaal overkomt, ook bij hem uit het eerst gestelde doel een ander doel ontstond, zonder dat dit andere doel aanvankelijk gewild was.

En zoo laat zich dan ook best verklaren, dat de heer van SCHILVEN toen zijn studie af was, bij zijn wensch, dat zijn wetenschappelijke studie over het Zeeuwische Mysticisme strekken mocht tot eenige belichting van dat godsdienstige verschijnsel voor wie in ons vaderlandsche godsdienstige leven belangstellen, tevens nog een gansch anderen wensch had. En die andere wensch is dan, zoals hij in zijn woord-voorst